

Robban Råkost och andra hjältar på matens rutt

Denna saga handlar om Robban Råkost. Robban var en pigg morot som växte i den mjuka myllan på Naattila gård. Hans orangea kropp var täckt av myllan och hans gröna blast syntes som en glad, grön tofs på marken. På samma sätt växte hans många vänner tätt intill varandra i långa rader på åkern.

Robban och hans vänner hade haft glädjen att få växa upp på Johan Jordbrukares gård. Johan hade vattnat och gödlat åkern så den var ett perfekt växtunderlag just för morötter, fuktigt och näringsrikt. Jordbrukaren hade också rensat ogräs och lyckats få bort alla skadedjur som störde morötterna.

En dag beslöt jordbrukaren att morötterna var redo att lämna gården och färdas mot nya äventyr. Med hjälp av en stor skördare lyftes morötterna upp ur jorden.

Också Robban Råkost lyftes upp ur myllan – och blev helt bländad av ljuset! Han andades in den friska luften på landsbygden och funderade vart det skulle bära av till näst. Johan Jordbrukare förde morötterna till packeriet på sin gård, och där blev Robban och hans vänner mottagna av Paula Packare.

Paula såg till att morötterna blev tvättade, sorterade och lagda i en påse. Även Robban lades in i en fin, färggrann påse, där han fick sällskap av tio morotskompisar. Paula Packare förde in morotspåsarna i ett svalt och mörkt förråd. Där skulle de få vara till följande morgon, då deras resa fortsatte igen. Kylan och mörkret störde inte Robban det minsta – tvärtom! Han var så van vid den trivsamma kylan och mörkret under jorden att han kände sig helt som hemma. Han mådde så bra att han somnade.

På morgonen vaknade Robban till en liten skakning. Han hade just lyfts in i en lastbil, och vid dörren till lastbilen höll Paula Packare

på att hjälpa Lasse Lastbilsförare att lasta de sista lådorna som var fyllda med morotspåsar. De vinkade farväl, och så började Robbans färd mot en ny, okänd värld. Det var så spännande att han riktigt darrade i blasten.

Följande etapp av Robbans färd var butiken. Där rullade Lasse Lastbilsförare in Robban och hans morotsvänner på en lagertruck in i butikslagret. Där togs de emot av Greta Grönsaksansvarig. Hon ropade "tack och hej" till Lasse, räknade morotslådorna och kryssade i en ruta på leveranssedeln – butiken hade fått precis så mycket morötter som den hade beställt! Många hade alltså väntat på dem, tänkte Robban glatt för sig själv.

Greta Grönsaksansvarig förde ut morötterna ur lagret och lade fram dem på grönsaksavdelningen, där kunderna kunde beundra dem. "Färska morötter från Naattila gård!" sade hon med hög röst till alla kunder som tittade nyfiket på den enorma morotshögen. Det tog inte länge förrän Charlotta Shoppare plockade Robban Råkost och hans vänner från högen och lade dem i sin korg.

Charlotta lade morotspåsen på kassabandet, som löpte fram till Keijo Kassa. Keijo Kassa pekade med en något skrämmande streckkodsläsare på streckkoden som fanns nere i hörnet av påsen. Men det blixtrade bara till, och så var koden läst! Keijo läste upp priset på påsen: "70 cent, tack!". "Vilken fin teknik", tänkte Robban för sig själv.

Slutligen hamnade Robban och hans vänner in i Charlotta Shoppares kylskåp. Även där var det mysigt mörkt och kallt. Nu och då tändes lampan när Charlotta eller någon av hennes barn kikade in i skåpet.

En dag tog Charlottas dotter Maja Matforskare ut morotspåsen ur kylskåpet och började studera den. Hon läste högt vad det stod på påsen. "Ursprung: Naattila gård, Åbo, Finland".

(...Robban Råkost och andra hjältar på matens rutt)

”Jaså, kommer ni därifrån? Jag undrar hur er färd hit såg ut”, sade Maja fundersamt. Hon höll just på att förbereda ett föredrag om matens rutt, och det här skulle vara ett bra ämne. Maja slog på datorn och började söka information. Hon ringde också till en köpman, som hon intervjuade för sitt föredrag.

Följande dag vaknade Robban upp till att Maja grävde upp honom och hans vänner ur sin skolväska. De var i något slags klassrum, där det fanns många barn och en äldre människa, en vuxen. Maja ställde sig framför klassen med påsen i sin hand och började sitt föredrag:

”Här ser ni en påse fina orangea morötter från Åbo. De har växt upp i mörk och sval mylla på Naattila gård”, berättade hon.

Robban Råkost såg hur alla i klassen lyssnade med spetsade öron. Maja gick igenom Robbans äventyr, och hur han hade fått hjälp på vägen av flera olika människor.

”Johan Jordbrukare, Paula Packare, Lasse Lastbilsförare, Greta Grönsaksansvarig, Keijo Kassa, Charlotta Shoppare och slutligen jag, Maja Matforskare. Alla dessa hjältar hjälpte Robban Råkost vidare på hans färd”, förklarade flickan.

”Tack vare dessa människor får vi varje dag njuta av fantastiska morötter såsom Robban här. Vi ska alltså inte slänga bort dem, för då går alla dessa människors arbete till spillo”. Med de orden avslutade Maja sitt föredrag, och hela klassen applåderade.

Robban Råkost kände sig stolt och tacksam: tänk att barnen tyckte att just hans färd från åkern till bordet var så imponerande! Visst stämde det att många människor och yrken var en del av hans berättelse, och Robban var helt av samma åsikt att de alla var hjältar. De hade ju hjälpt Robban ut i stora världen! Och vad fantastiskt att också dessa små människor nu fick höra om Robbans äventyr och alla hjältarna.

→ **Barnen lär sig om:** matens rutt, vikten av att minska svinn, matkedjan och dess yrken

→ **Anvisningar till fostraren:** efter sagan kan ni diskutera hur man odlar olika grönsaker och hurdana yrken och människor det behövs för att maten ska komma ”från åkern till bordet”.